

Zpravodaj

2010

"Ad sum - zde jsem - připraven sloužit!"

Vydává Centrální svaz Kolpingova díla České republiky, nám. Republiky 22, 591 01 Žďár nad Sáz.,
telefon: +420 - 566 620 207, 566 585 010, fax: +420 - 566 585 020, web: www.kolping.cz
e-mail: Kolping@kolping.cz, Evidenční číslo: MK ČR E 11096

Jsem moc rád, že k Vám po delší době opět doputoval náš Zpravodaj. Pevně věřím, že si dobře počtete ve spoustě článků týkajících se letošních prázdnin nebo se budete společně s námi radovat z velkého úspěchu, kterého dosáhli naši členové ve Smečně, kde otevírali nově zrekonstruované Rodinné centrum.

Rád bych se hned na prvních stránkách také vrátil k letošní návštěvě Svatého otce Benedikta XVI. ve Velké Británii. V médiích jsme mohli sledovat převážně informace o protikatolických a protipapežských protestech a o vlastní náplni a poslání návštěvy již moc ne. Proto také naše médium tento dluh částečně napravuje a

otiskujeme zajímavý rozhovor s ředitelem Tiskového střediska Svatého stolce P. Federicem Lombardim. Na závěr pak zajímavou a trefnou úvahu Ondřeje Neffa, kterou jsme s jeho laskavým svolením převzali z internetového serveru „Neviditelný pes“.

Přeji příjemné počtení!

Michael Kubík, šéfredaktor

1. Vánoční pozdrav A. Wenera	2
2. Rozhovor s P. Lombardim	3
3. Zemřel P. Roland Pasensie	5
4. Otec Tišek vyznamenán	6
5. Putování Rumunskem	6
6. Prázdninové zprávy z KR	8
7. Rozhodni se sám 2010	14
8. Studijní seminář ve Štrasburku	15
9. Rodinné centrum Smečno	16
10. Podzimní setkání KR	17
11. Vernisáž fotografií v Srdíčku	19

Vánoční pozdrav Mons. Axela Wenera

Milé Kolpingovy sestry a bratři na celém světě,

rok plný událostí se pomalu blíží ke svému konci a my se připravujeme na svátek narození našeho Pána Ježíše Krista. Plni důvěry můžeme uplynulé týdny a měsíce vložit do rukou Božích. I přes mnohé výzvy, těžkosti či problémy na všech úrovních Kolpingova díla pohlížím s vděčností na vše, co jsme prožívali.

Již blahoslavený Adolph Kolping znal sílu vděčnosti („Bratři, učte se být vděční!“). Opravdová vděčnost je jedním ze základních životních postojů. Vděčnost vůči Bohu stála vždy v centru jeho rozjímání: „Vše, co prožívám, co dostávám, není samozřejmé!“.

Veškerá naše práce a snažení jsou důležité, ale ještě důležitější je si uvědomit, že: „Sám nemohu všechno zvládnout! Jsem závislý na bližních a především na Bohu.“ Často si toto uvědomujeme až ve chvíli, kdy nás potká nějaký zásadní zvrát, přicházejí zdravotní obtíže apod. Chtěl bych proto jménem nás všech členů Kolpingu vyjádřit vděčnost především Bohu, ale také všem, kteří nám pomáhají v tom, že se Kolpingovo dílo tak pozitivně vyvíjí.

Milí Kolpingovi přátelé, děkování má něco společného s myšlením (v němčině jsou to podobné výrazy „danken“ a „denken“ – poznámka překladatele). Opravdový dík není vyřčen bezmyšlenkovitě, protože jsme přesvědčeni o tom, že Bůh náš život ovlivňuje a provází nás.

Jako Váš generální duchovní správce si přeji, abychom byli také v roce 2011 naplněni radostí, vděčností a důvěrou. Vyzývám Vás všechny také ke konkrétním předsevzetím, která nás přiblíží k Bohu. K tomu prosme, na přímluvu blahoslaveného Adolpha Kolpinga, o sílu a otevřená srdce.

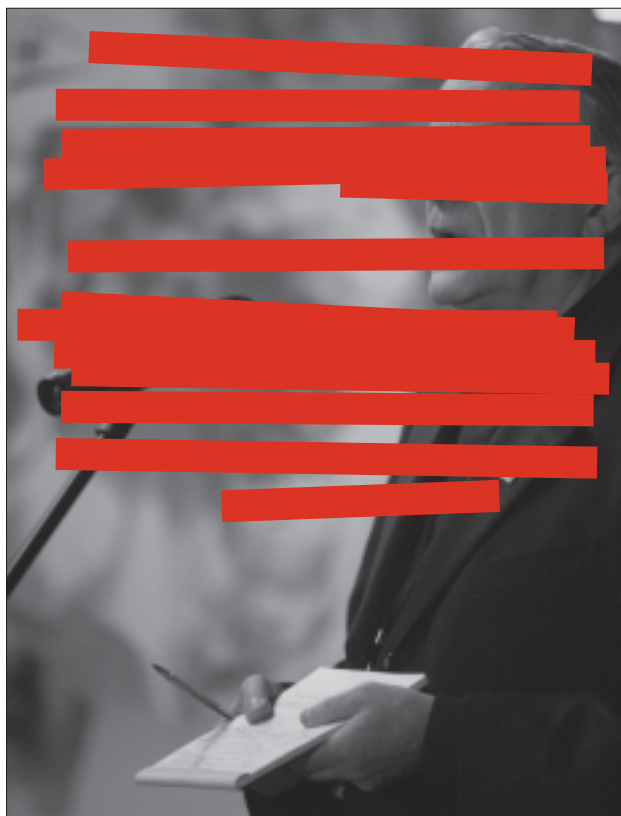
Váš

Msgr. Axel Werner

generální duchovní správce

Rozhovor s P. Federicem Lombardim k papežské návštěvě Velké Británie

Uvádíme překlad rozhovoru, který vatikánskému rozhlasu poskytl P. Federico Lombardi, ředitel Tiskového střediska Svatého stolce.

Je výsledek cesty papeže zcela kladný?

Řekl bych, že skutečně ano, a dodal bych, že je kladný v tom smyslu, co zajímá papeže, a to je možnost hlásat pozitivní poselství ve jménu Krista, ve jménu křesťanské víry, a vědět, že toto poselství přichází k uším připraveným mu naslouchat. Papeže nezajímají tolik vysoké počty lidí, i když i ty byly. Důležité je to, co představují, a to je naslouchání poselství. Můžeme být velice klidní, že tomu, co chtěl papež během této cesty říci společnosti, katolické komunitě i odpovědným politikům, se naslouchalo.

Zaznamenali jsme radikální proměnu tónu v médiích. Někdo hovořil o papežově osobním úspěchu...

Ano. Papež nechce být "hvězda" – to velmi dobře víme – protože to neodpovídá jeho osobnosti,

jeho úřadu a jeho přání. Je však rád, když je známý a vnímán takový, jakým opravdu je: jako služebník Pána a také jako osoba, která má svůj způsob vystupování. Papež není jen velký učitel, vzdělaný člověk, jak všichni víme, ale také člověk pokorný, příjemný, citlivý a toužící přistupovat k druhým s hlubokým lidstvem. To během cesty mnozí pochopili. Překonali případné předsudky vůči papeži, anebo to, že ho dostatečně neznali. Můžeme nyní říci, že angličtí katolíci, ale také anglická společnost, lépe zná papeže takového, jaký je, tedy zná ho jako přítele, osobu, která přinesla pozitivní poselství. V této souvislosti bych chtěl poznamenat, že velkou službu vykonala televize. Dobře využitá televize může udělat velkou službu. Často ji kritizujeme, a právem, kvůli mnohému, co televize dělá, ale ve skutečnosti může také vykonávat úžasnou službu, jak tomu bylo během této cesty. A nejen proto, že objektivně ukázala množství lidí, a tedy naslouchání, s nímž se papež setkával, ale také zblízka ukázala tvář a osobnost Svatého otce s jeho způsobem jednání. Myslím, že to je jedna z velkých služeb, které televize může a má dělat, aby umožnila lépe poznat osobnost papeže. Právě televizní záběry papeže také v minulosti, jak si pamatuji z cesty do Turecka v souvislosti muslimským světem – zvláště v Modré mešitě – byly rozhodující a přispěly k pochopení jeho přátelského postoje k muslimskému světu. Ve Spojených státech televizní záběry papeže na Páté avenue s jeho úsměvem, vztahem k lidem a jeho vlídností vyvolaly nadšení a – řekněme – přátelství a srdečnost ze strany amerického národa. Podobně tomu bylo i zde, ve Spojeném království. Záběry BBC a televízí na poolech napomohly tomu, že lidé pochopili a často změnilí mínění, které předtím o papeži měli, a tak můžeme říci, oblíbili si ho a byli připraveni správně naslouchat jeho poselství.

Premiér Cameron při odletu řekl důležitou věc: papež vyzval zemi k zamyšlení...

Myslím, že to byl opravdu skvělý závěr cesty, a je velmi pravdivá, a je dobře, že to řekl zrovna

Rozhovor s P. Federicem Lombardim k papežské návštěvě Velké Británie

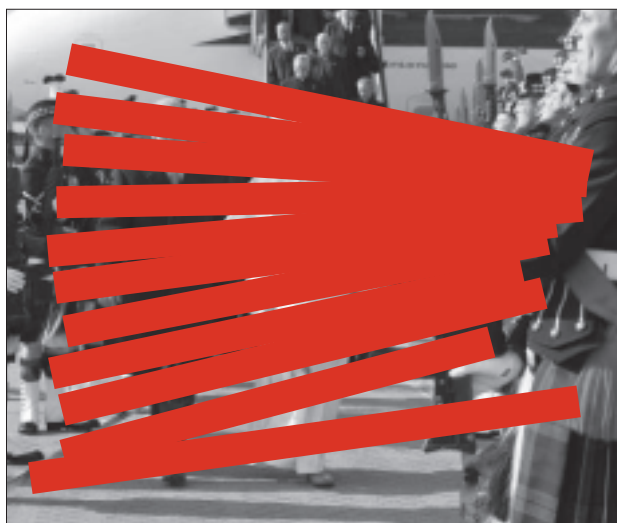
předseda vlády, tedy jedna z nejdůležitějších osobností ve společnosti a v životě Spojeného království. Papež přichází právě s tímto přáním: nevnučuje, ale nabízí. Předkládá poselství víry jako něco pozitivního a nabízí zamyšlení, aby bylo možné rozlišit, pochopit situaci, v níž se historicky jako společnost, svět dnes nacházíme tváří v tvář velkým výzvám současnosti i budoucnosti, k jakým hodnotám můžeme směřovat, ale také k jakým rizikům vedoucím ke ztrátě zaměření na podstatné hodnoty. A to je prvek, u něhož bych se chtěl chvíli zastavit. Papež vždy předkládá návrh, který je zásadně pozitivní, protože evangelium je nabídka spásy, dobra pro lidstvo. Vždy ale existuje skutečné lákání rizik, hlas problémů, které prožívá v této epoše naše společnost a mohou vést ke ztrátě kořenů, opěrných bodů. Tedy pozitivní návrh, ale také varování před nebezpečím. Tato varování před nebezpečím jsou často vnímána polemicky, jako něco agresivního, přitom jsou opravdu plodem hluboké starosti o dobro všech lidí, současných mužů a žen, společnosti a světa. Když Cameron říká "naše společnost, celé Spojené království, je vámi pozváno a vyzváno, aby se zastavilo a přemýšlelo", znamená to, že správně pochopil toto: poselství papeže si zaslouží, aby bylo bráno velmi vážně, aby se chápalo, co je dobré, abychom hledali, jakou cestu máme hledat pro dobro naší společnosti

a lidstva, nejen pro komunitu věřících, ale také pro společnost obecně. Spojené království je společnost, která má jistě ve světě velký respekt – a to z historického, kulturního i jazykového hlediska, protože angličtina je velmi rozšířený jazyk ve světě – a ukázalo, že dokáže tak dobře zaujmout správný postoj, který je třeba mít k papeži, který hovoří, zdá se mi, ve smyslu velké naděje.

Jaký obraz si z této cesty odnášíte...

Navážu na to, co jsme právě řekli. Společnost Spojeného království jako celek, která naslouchá ohleduplně, ale velmi jasné a hluboké nabídce, kterou papež předkládá: je to obraz proslovu ve Westminster hall, kde vidíme pozornost a ticho, s nímž všichni představitelé společnosti země i na té nejvyšší úrovni, poslouchali, co jim chtěl papež předložit jako zamyšlení o vztahu víry a rozumu, o úloze a příspěvku, který víra může dát dnešní společnosti s odpovědností, kterou všichni vůči budoucnosti naší společnosti máme. Obraz této obrovské audience v pozorném naslouchání slovům papeže se Westminster hall, historickém místě, kde ještě nikdy žádný papež nehovořil, zdá se mi, dobře vystihuje jeden z klíčových bodů této cesty.

Převzato ze serveru www.cirkev.cz

Papež na odstřel

K módním tématům patří odstřel papeže a s ním i katolické církve. Benedikt XVI. navštívil Británii a jedním z hlavních témat je sexuální zneužívání nezletilých. Mediální tornádo se snaží vyvolat dojem, že je katolická církev spolek pedofilů, usilující jen a jen o zprznění nevinných děvčátek a chlapců.

Statistiky i zdravý rozum ukazují, že všude tam, kde dochází ke kontaktu s velkým množstvím lidí, tedy i s množstvím dětí, vyskytnou se politováníhodné výstřelky. Zneužívání dětí je mimořádně zavrženíhodný výstřelek. Byl zaznamenán mezi kněžími, učiteli, vedoucími dětských organizací, prostě všude tam, kde je to technicky možné. Statisticky jde o jev

zanedbatelný, policejně a soudně samozřejmě nikoli zanedbatelný. Vinit Benedikta XVI. z odpovědnosti je směšná opovázlivost. Papež a katolická církev je na tomto kontinentě jedna z mála institucí, které se snaží o uchování zbytků principů, jež dovedly kontinent k civilizačnímu stavu, jehož jsme dosáhli a který nyní vesele bouráme a erodujeme a snažíme se zničit. Je to hloupé a nečisté zneužívat marginálního výstřelku k útoku na instituci, která se jako jedna z mála snaží držet základní civilizační hodnoty světadílu.

Ondřej Neff

Internetový deník Neviditelný pes, 20.9.2010
(použito s laskavým svolením autora)

Zemřel otec Roland Pasensie

Po dlouhé, s velkou trpělivostí snášené nemoci zemřel 24. září ve věku 47 let otec Roland Pasensie. Jeho odchodem ztrácí Mezinárodní Kolpingovo dílo jednu ze svých nejvýraznějších osobností. Otec Roland nebyl pouze duchovním správcem Kolpingova díla Jihoafrická republika,

ale také kontinentálním duchovním pro celou Afriku a od roku 2002 také členem generálního představenstva Mezinárodního Kolpingova díla.

Otec Roland přinášel na všech úrovních svazové práce v Kolpingu neustále nové podněty. Navštívil také mnoho zemí, kde povzbuzoval místní členy Kolpingova díla v jejich činnosti. Před třemi lety navštívil také Českou republiku a strávili jsme spolu s ním mnoho příjemných chvil. Generální duchovní správce Mons. Axel Werner o něm napsal: „Mezinárodní Kolping ztrácí v Rolandu Pasensiem velkou osobnost, která náš svaz dlouhá léta výrazně ovlivňovala. Jeho dílo zůstane nezapomenuto.“

Rád bych na závěr doplnil také své osobní zkušenosti z mnoha setkání s ním. Otec Roland byl nedostižným kazatelem, který si dokázal vždy získat pozornost svých posluchačů a svou lidskostí, vlídností a velkým smyslem pro humor docílil toho, že jsme ze mše svaté odcházeli nejenom povzbuzeni, ale také vesele naladěni ! Taková vzpomínka mi zůstane na otce Rolanda.
Michael Kubík

Otec Tišek vyznamenán

Prezident republiky udělil P. Františku Fráňovi Medaili za zásluhy o stát v oblasti výchovy a školství.

Při udělování vyznamenání zaznělo:

Páter František Fráňa je český kněz a středoškolský učitel, který se soustavně věnuje výchově a formování mládeže. Vystudoval tajně teologii a v roce 1968 byl tajně vysvěcen na kněze. Kněžské povolání mohl legálně vykonávat až po pádku komunismu. Celý život pracoval s mládeží. Letními tábory Radost, které několik desetiletí organizoval a vedl, prošly tisíce mladých lidí. V roce 1989 se podílel na obnově Biskupského gymnázia v Brně, obnovil i biskupské gymnázium ve Žďáru nad Sázavou, na němž dosud působí jako spirituál a učitel. V roce 1995 stál u zrodu rádia Proglas, kde dodnes působí.

Blahopřejeme, otče Tišku!

KR Brno I. - Putování Rumunskem

Budu psát bratříčku jen o nejlehčích poutnících. O šlechtě, často zchudlé a divoké, mezi turisty. O ptácích mezi poutníky. O těch, kteří ještě dnes jsou schopni se vydat na cestu do neznámých hor a lesů jen s tím, co unesou, bez obav, jak skončí den a jaké budou příští. Putují ve slunci i dešti buď o samotě, nebo ve společenství, lehce, bez starostí. Chudoba - největší svoboda... Nevědí dne ani hodiny, nemocemi málo trpí, zmoknou-li, uschnou, je to jednoduché. Všude čeká neznámé... Vstaneš, jako zvíře chytáš vítr nozdrami. Pak přijde okamžik svobody. Náhle víš, kam půjdeš. Neznámo před tebou, neznámo

za tebou, vstříc ti běží jen tchoří tlapky noci. Sladká nebeská vteřina svobody!

Miroslav Nevrlý; úryvek z knihy KARPATSKÉ HRY

Požádali mě, abych popsala nepopsatelné, abych zlatila zlato... Pokusím se tedy o nemožné a předložím vám dvě varianty našeho týdenního pobytu v Rumunsku. Pro panstvo libující si v kusých informacích skládám fakta našich cest: BUDAPEŠŤ - SIGISHOARA - BRAŠOV - AZUGA (řeka - šli jsme jejím údolím s názvem) - VALEA AZUGA - (do hor) MUNTI NEAMTULUI (nejvyšší vrchol Unghia Mare) - (přešli jsme do hor) MUNTI BAIULUI - (sestup) SINAIA - hrad PELEŠ - klášter MANASTERIA - MANGALIA - pláž VAMA VECHE - MANGALIA - přístav CONSTANTA - BRAŠOV - Drákulův hrad BRAN - BRAŠOV - BUDAPEŠŤ

Dále mohu nabídnout jen pocity, dojmy a tato místa smotaná v klubko našeho rumunského příběhu. Vše započalo v maďarské Budapešti, kde se 24 poutníků vydalo dne 18.6.2010 stopovat samotného hraběte Drákulů. Zde jsme dostali pár prvních pokynů, co se zatím pouze "civilizovaného" světa týče (varování před medvědy, vlky, pasteveckými psy a bouřkou jsme dostali postupně až v horách).

Putování Rumunskem

sdfghPodrobné popisky slejváku - tak prudkého až z toho byly povodně - vynecháme a přeneseme se do Sigishoary, neboli města, kde se narodil pozdější hrabě Vlad, známý jako Napichovač. Po příjezdu do tohoto města mě napadlo jediné: "Co tu do háje dělám?" Jako facka se zdál onen všudypřítomný beton, špína, klid v neklidu, chudoba vedle zářivého nápisu ehmehm-bank. A tohle prý mělo být to historické a okouzující město, které si každého získá? Jestli takhle vypadá i zbytek Rumunska, tak jo to teda bude týden... Zpětně vidím, jak si mě ono město i zbytek Rumunska obtočilo kolem prstu, jak se ze mě po všech vnitřních řečech stal hluboko smekající člověk před životem a Pánovou precizností. Kromě Vladova rodného domu, věžních hodin ukazujících lidské neřesti, Žákovského schodiště s cca 175 schody a kostela, se Sigishoara pyšní také hřbitovem, údajně nejkrásnějším v celém Rumunsku. Nevím, co je na tom pravdy, ale z celého města, které se proměnilo v komerční místo, se mi ten hřbitov líbil nejvíc a to morbidní nejsem. Psal se druhý den a my nasedali do vlaku s příslibem, že již zítra naše hlavy spočinou na horských stráních.

Jak popsat dokonalost samu? Přírodu ve své skoro ryzí formě? Nepopsatelné popsat, přiblížit ve větách... Jak? Vždyť ať jsme se brodili přes ledovou rozvodněnou řeku, nebo se bránili psům, či bleskům křížujících oblohu, lapali jsme po dechu, opláceli vděčným funěním povzbudivý úsměv, který nakopl stávkující zadek k dalšímu pohybu, vždy to bylo něco jedinečného, nového... Možná jsem naladěna poněkud sentimentálnější směrem, ale vidno ten kontrast mezi jasným a čistým smýšlením bači na kopci za horou a očividně povrchním pohledem lidí např. v Brašově. Ten posun myšlení je neuvěřitelný... Bača na nás hleděl se srdečností, nevím, jestli z dobrého dne nebo za cigarety, které jsme mu za cestu dali. Kontrastem k tomu byly procházky po zcivilizovaných městech (pohledy typu: "Co je to tu za vandráka?") Pro baču - přežiju dnešní den? Pro lidi ve městech - dnes půjdu na nákup a zítra do restaurace...

Protiklady tvoří svět a navzájem se přitahují... a Rumunsko je jimi přesycené. Vypnete-li v horách své myšlení a necháte-li se unášet vůněmi, větrem, fantazií, opojným pocitem, že když zavřete oči, víte, že ta nádhra nezmizí..., pak věřte, že se stanete jiným, alespoň

o kousínek. Přejdeme i k posledním dnům ve městech... Mimo jiné památky jsme navštívili i legendární tajemný hrad v Karpatech, neboli zámek/hrad Peleš a o pár dnů později onen Drákulův hrad - Bran. Čistě za sebe mohu říci, že po zjištění, že Bran měl s Drákulou společně pouhopouhé dvoutýdenní obléhání, ztratil část svého kouzla. Dále pak při faktu, že z tak zajímavého a svým způsobem i záhadného místa udělali naprosto komerční věc, mi bylo trochu nevolno, ale s odstupem času... Ne, stále je mi špatně, jen když na to pomyslím...

Hrad je postaven v německém stylu s rumunskými prvky. Na tak obrovský kolos je v něm neskutečně mnoho místňustek, propojených až trpasličími chodbami. Sám o sobě je zajímavý a historie praví, že ho vybudovali němečtí rytíři. Takže část romantiky je zpět... ale... civilizace do něj zařála své drápy a stejně jak ničí slovo - nenávratně - tak přesně poničila i tento hrad.

Závěrem mě snad napadají jen moudrá slova lady Evelyn E. Sloockové: "Jediní lidé, kteří nikdy nezbloudí, jsou tibetští a mongolští lámové, kteří celý svůj život bez ustání putují nesmírnými rozlohami vysoké Asie. Jdou stále z místa na místo, a nemajíce domova, nemohou k němu ztratit cestu a zbloudit, nemajíce cíle, nemohou sejít z cesty a minout ho. Jdou lehce, všude šťastni, všude svobodni."

Barbora Červenková

Kolpingova rodina Dobrá Voda

Kolpingova rodina Dobrá Voda spolupracovala na přípravě a realizaci akce s názvem "Kolovaná". Jednalo se o cyklistický putovní tábor, kterého se účastnili děti i dospělí.

Termín akce: 08.08. - 14.08. 2010. Trasa: Nepomuk - Tuřany u Brna - Lužice u Hodonína - Valašské Klobouky - Mosty u Jablunkova - Hostýn - Tuřany u Brna - Nepomuk. Celou akci organizačně i duchovně zajišťoval P.Slávek Holý, který působil v Sušici a nyní je děkanem v Nepomuku. Jsme s ním stále v kontaktu a pravidelně spolupracujeme. Každý den začínal bohoslužbou a účastníci akce po trase navštěvovali místní kostely a památky.

KR Horní Kosov

Kolpingova rodina Horní Kosov přijala pozvání na turnaj v malé kopané do Merana v Jižním Tyrolsku v Itálii a obhájila loňské první místo z Eppanu. 10.–13. 6. 2010, počet účastníků 11.

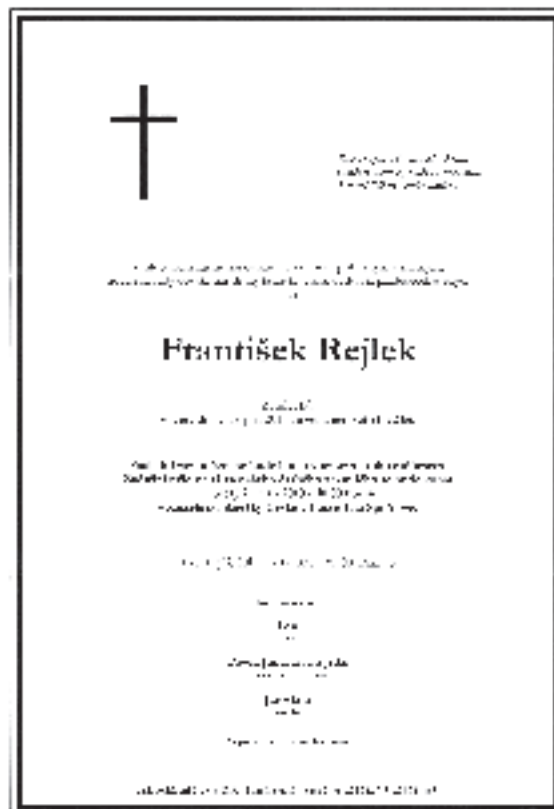

Kolpingova rodina Horní Kosov uspořádala tradiční velký vandr pro dospělé a děti po České Kanadě 14. – 18.7.2010 Počet účastníků 10

František Rejlek

V letošním roce nás také zastihla smutná zpráva o smrti pana Rejlka, jednoho z posledních členů původní pražské Jednoty katolických tovaryšů, který se hodně v posledních letech angažoval za navrácení spolkového majetku, staral se o soudní procesy a věnoval této věci spoustu času a sil. Prosíme o modlitbu za něho.

Tábor Kolpingovy rodiny Lesná

Oproti našim táborům z let minulých jsme udělali několik výrazných změn. Opustili jsme naše tradiční místo, faru v Újezdě u Černé Hory, a vydali se letos na faru do Opatova, kousek za Třebíčí. Rovněž jsme museli uspokojit stále se zvyšující poptávku, proto jsme zvýšili kapacitu tábora z 21 na 28, a i přesto jsme museli ještě některé zájemce z nedostatku prostoru odmítnout. Se zvýšením počtu dětí souvisí i větší počet vedoucích a praktikantů. Podařilo se nám do našeho stávajícího týmu zabudovat nové mladé pomocníky, kteří i bez předchozích zkušeností s podobnými akcemi odvedli velmi dobrou práci.

Pro letošní tábor jsme vybrali termín 17. - 24. července. Na celý tento týden se všichni malí i velcí táborníci proměnili v indiánské kmeny bojující o návrat svého vzácného totemu. Celotáborová hra měla totiž název „Boj o totem Papuánců“. Snažili jsme se do ní zahrnout co největší množství činností typických pro indiánské obyvatelstvo.

Děti si tak na táboře mohly vyzkoušet svůj orientační smysl, rychlost, paměť, vytrvalost, odvahu, své lovecké smysly a mnoho dalšího. Rovněž nechyběly již tradiční rukodělné aktivity, pro něž bylo vyhrazeno každé dopoledne. Pravidelně každý večer pak býval velký nástup v kostýmech, kde se hodnotil uplynulý den.

Dle příchozích reakcí se zdá, že se dětem tábor velmi líbil, za což jsme pochopitelně moc rádi. Nezbyvá proto než poděkovat těm, kdo se na jeho přípravě a průběhu jakkoli podíleli.

Ivana Vaničková
KR Lesná

Mezinárodní mírové putování Kolpingova díla

Mezinárodní mírové putování Kolpingova díla patří k událostem, kterou si účastníci poté, co jednou zkusí, obvykle rádi zopakují.

Historicky je zahájila hrstka členů ze švýcarského, německého a lucemburského svazu, kteří po skončení druhé světové války začali společně putovat po ruinách evropských, především německých měst. Původně šlo vlastně o výraz pokání.

Dnes již je jen málo účastníků, kteří si uvědomují původní záměr. V průběhu let přistupovali další vandrovníci, v současné době se akce účastní průměrně kolem 250 členů. Většinou se navzájem znají, těší se na sebe, na cestách si vyprávějí, co se v průběhu roku kde událo. Je ale dobré si původní záměr občas připomenout, aby se z akce s původně duchovním obsahem nestala jen poznávací nebo snad turistická událost.

Mezinárodní mírové putování Kolpingova díla

Velkou příležitostí k návratu „ke kořenům“ bylo historicky první mírové putování v zemích za železnou oponou, tedy tak trochu na „ruinách socialismu“. Konalo se v roce 2000 u nás v České republice v krásném prostředí Šumavy a přilákalo rekordní množství účastníků-kolem 400. Putování organizovala Kolpingova rodina Praha, ale vydatně pomáhali i členové ze Sušicka a z centrálního svazu. Všechny okolnosti nám přály: dobře dostupné místo, zajímavé trasy a pamětihodnosti, úžasná příroda, slušné a přitom levné ubytování i stravování, nádherné počasí a kvalitní doprovodný duchovní i kulturní program. Dodnes nám účastníci připomínají, že putování na Srní patřilo k těm nejkrásnějším.

Vraťme se ale k tomu, jak vlastně takové putování probíhá. Termín je obvykle stanoven na svátky Kristova nanebevstoupení od čtvrtka do neděle. Hostitelem se stává každým rokem jiná Kolpingova rodina, a tak se účastníci scházejí jednou v Německu, podruhé ve Švýcarsku, v Holandsku, Jižním Tyrolsku, České republice, Rumunsku, Maďarsku a v příštím roce to bude v Lucembursku. Setkání je zahájeno a ukončeno mší svatou. Hlavním programem je vandrování místní krajinou, při kterém účastníci překonávají společně určité obtíže trasy, ale vzájemně se podporují a povzbuzují, a pro ty, kteří už nemůžou, se vždy najde nějaké řešení a pomoc.

Organizátoři se navíc snaží představit také tradice, folklor, pamětihodnosti a také práci místní Kolpingovy rodiny.

Pokud byste se rádi putování zúčastnili, mějte na paměti, že se počítá s průměrným počtem do 10 členů z každé země a že si účastníci hradí pobyt a cestu z vlastních prostředků. My z východu obvykle máme slevu, ale i tak to trochu „vleze do kapsy.“ Nezapomeňte svůj úmysl včas nahlásit nejlépe na centrálním svazu.

Jana Zemanová
Kolpingova rodina Praha 8

Letní dětský tábor v Jeníkově

Misijní cesta na americký kontinent aneb napříč prérií pod palbou rychlých koltů

Dobrodružná cesta napříč prérií v doprovodu rudého bratra Vinetua a jeho přátel nám pomohla seznámit se s kontinentem, který je symbolem svobody a přitom nesvoboda stojí u počátků jeho známé historie, je symbolem moci a bohatství a paradoxně ti, kterým země patřila, jsou tak trochu

hosty, kde by měli být doma. Ano, Amerika je zemí velkých paradoxů.

Při svém společném putování jsme poznali něco ze života a moudrosti indiánů a dokonce prožili zlatou horečku. O Mexiku nám přijel povyprávět Filip Laštovic, který ho procestoval a přijel za námi i český kovboj Michal Barvínek, který vládne bičem i kolty lépe než mnohý z desperátů divokého západu.

Letní dětský tábor v Jeníkově

A zde je něco, o čem jsme společně přemýšleli v myšlenkách na den. Zkuste si najít i vy chvíli času a popřemýšlejte. Třeba i vás osloví kousek z indiánské moudrosti, ve které i my křesťané můžeme najít mnoho z toho, co nás učil Ježíš:

Když indián někoho obdarovává, nikdy mu nedá to, co nepotřebuje, ale jen hodnotnou a ceněnou věc, často něco, co sám potřebuje. Obdarovávat jinak by byla hanba a hřích.

(Srovnej Lukáš 21,1-4)

Velkým bojovníkem není ten, kdo zabije nejvíce nepřátel, ale ten, kdo je statečný a dovedný, protože se jim postavil, ale dokázal projevit i slitování.

(srovnej 1.Sam 24,1-14, Matouš 5,7; 43-48)

Indián se nikdy nechlubí něčím, co skutečně nevykonal. Odvážné činy si symbolicky malovali na obličej a šaty. Pokud by lhal, byla by to nejenom hanba, ale jak říkají indiáni, on by "ztratil tvář".

(srovnej Přísloví 16,17-20, Matouš 5,3)

Indián vždy drží dané slovo, protože dané slovo stvrzené dýmkou míru, je posvátné a jeho porušení by bylo urážkou Velkého ducha.

(srovnej Žid 10,15-25)

Indiáni se ve všem svém konání snaží být v rovnováze a usmíření s přírodou, protože věří, že všechno ve světě - živé i neživé, je součástí Velkého ducha, a že jsme si rovni. Indiáni se starají o přírodu, aby ji neublížili. Třeba když sbírají bylinky, tak prvních sedm, které najdou neutrhnou a nechají je pro příští sběrače. Také dříve než jdou sbírat, tak se zeptají na svolení jejich náčelníka, to je největší bylina v okolí. Nebo když jdou na lov, tak než uloví zvíře, nejprve ho v duchu pozdraví a poprosí, aby jim dalo svolení a pomohlo jim, když se stane jejich potravou.

Indiáni říkají "mitakuye oyasin" = všichni jsme spříznění.

Štěstí každého z nás závisí na štěstí ostatních.

(srovnej jak se choval sv.František k přírodě)

Pro indiány je pouhá znalost bezcenná, pokud je bez vlastní zkušenosti. Tedy něco vědět (nabířet) nestačí, musí se to zažít. (srovnej 1.Král. 3,5-14)

Černý jelen říkával: "Ticho je hlas Velkého ducha."

(srovnej Matouš 6,5-8)

Moc děkujeme za podporu Kolpingově rodině Věžnice a zejména panu Málkovi, kteří nám každoročně pomáhají se zajištěním našich táborů. Také děkujeme za podporu naší farnosti a hnutí Modlitby matek, které nás podporovalo svou modlitbou, bez které by tábor jistě nebyl tak zdařilý a požehnaný, jak myslíme, že byl. Samozřejmě děkujeme všem letošním táborovým vedoucím a pomocným vedoucím, ze kterých, jak doufáme, dorůstá nová generace, která jednou převezme štafetový kolík táborové tradice. Velký dík patří všem statečným táborníkům za jejich elán a radost, kterým nás vedoucí nakazili a moc děkujeme jejich rodičům, za jejich důvěru a podporu.

Děti, kéž vám utíká nový školní rok jako splašený kuň v prérii a čekání na další léto se nezdá tak dlouhé.

P.T.

Kolpingova rodina Brno-Židenice

Prázdniny utekly jako voda, ale některé okamžiky jsou v našich vzpomínkách stále živé. Stejně jako každý rok, i letos jsme o prázdninách pro děti uskutečnili tábory, které jsou ostatně vyvrcholením naší celoroční pravidelné činnosti. K týdennímu táboru pro mladší děti a čtrnáctidennímu stanovému táboru pro děti starší přibyl letos i tábor pro mládež. Na následujících řádcích bych se s Vámi rád podělil o několik málo zážitků z první jmenované akce - tábora pro mladší děti, kterého jsem se osobně účastnil.

Děj našeho příběhu se odehrává na území Velké Moravy kolem roku 846, kdy se vlády ujímá Mojmirův synovec kníže Rastislav. Vliv Velké Moravy za Rastislavovy vlády vzrůstá, zakládá se mnoho nových vesnic a měst. Mezi novými přistěhovalci jsou i naše děti, které prosí Rastislava o přidělení práva osídlit a zkulturnit část jeho území. Rastislav svolí, noví osadníci nelení a na území začínají vzkvétat nová sídla. Program dní je pestrý, děti se musí starat o své živobytí, čeká je lov, obrana dobytka před vlky a další náročné aktivity (bojovek na tato témata se dá vymyslet spousta...) rovněž si musí vyrábět různé nástroje denní potřeby...

Aby byl děj více pestrý, objeví se několik Rastislavových nepřátel, kteří kují pikle, jak Rastislava zbavit vlády. Děti to zjistí a Rastislava varují, nevyhnou se však střetu s nepřáteli. Získají si však Rastislavovu přízeň a velkou důvěru, a proto jsou to právě oni, kdo jsou posláni do Byzantské říše k císaři Michalu III. s prosbou o zprostředkování křesťanské víry velkomoravskému lidu. Michal III. posílá své učence Konstantina a Metoděje.

Za své zásluhy jsou děti královsky odměněny. K pokladu patří již tradičně táborová trička (letos hnědá), a tak se do Brna vrací barevně sladěná skupina táborníků.

Tak jsem zvědavý, kam pojedeme příště a jakou budou mít barvu trička příští rok. Už se těším.

Všechny zdraví
Standa Lang

Tábor KR Žďár - Vyhlídka 2010

Letošní tábor se opravdu vydařil. Po celou dobu jsme měli krásné počasí, děti byly poslušné, hodné a přátelské. Také jistě nesmím zapomenout na skvělou práci kuchařů. Připadala jsem si spíše jako v restauraci než jako v táborové jídelně.

Stejně jako každý rok i letos byly velmi vydařené noční hry. Je to skvělý zážitek být mezi rozespálými dětmi, které se vás strachy pevně drží za ruce, když jdete v noci tichým lesem. Poté nastává přepadení vedoucími a scénky, které jsou vždy dokonale a věrohodně provedené.

Tábor Vyhlídka 2010

Nezapomenutelný byl jistě i výlet do Kateřinské jeskyně, který jsme si po cestě zpříjemňovali zábavnou hrou. Samotná jeskyně byla určitě krásným zážitkem pro všechny děti. Cesta byla sice místy trochu náročná, o to měl každý jistě lepší pocit, když ji zdolal, a večer spadl vyčerpaný, ale s dobrým pocitem do postele.

Už jako malé dítě jsem se každý rok těšila na další tábor, protože tábor s Kolpingovou rodinou je záruka krásně prožitých čtrnácti dnů, plných radosti, soutěživosti, akčnosti, legrace, relaxu a sblížením s přáteli, které jsme za ten rok neviděli.

Kristýna a Zuzana Vohralíkovy

Celý pobyt na táboře byl pro mě dobře a aktivně strávený čas s dobrými přáteli a dětmi, o které jsem se mohla starat. Na tábor jezdím již 10 let a musím říct, že stále jezdím velice ráda, protože

získávám nové přátele a spoustu nových zážitků. Doufám, že příští rok znovu prožijeme nová dobrodružství.

Terezie Cočevová

Na letošním, mém už čtvrtém, táboře v Blansku se mi moc líbilo. Přijeli jsme, zabydleli jsme se a také jsme si našli nové kamarády. V minulých letech byla celotáborová hra inspirována různými tématy např. Pán prstenu, Piráti z Karibiku atd., a ani letos se nic nezměnilo. Vedoucí si vybrali hru Cesta kolem světa. Rozdělili nás na čtyři družstva, která se jmenovala Cestovatelé, Trojživelná Pangea, Kompasky a S.O.S. Nové hry byly fantastické, například na Angličany a Skoty. Zvlášť jsme si užili stezku odvahy. Výborné jídlo, výborné prázdniny. Tábor byl zkrátka bezva, příště jedu zas!

Ondra Doležal

**Kolpingovo dílo ČR
uspořádalo v roce 2010
35 táborů pro 1043
dětí. Tyto tábory byly
finančně podpořeny
Ministerstvem školství,
mládeže a tělovýchovy,
kterému patří náš dík.**

Bíteš našla borce

Již na začátku září znělo bítešským rozhlasem oznámení o velkolepém sportovním klání na farní zahradě za účasti rychtáře Pavla Buriana. 11. září přišel den D. Vše začalo ráno velkým chystáním, ale to nebylo nic oproti akci, která vypukla odpoledne. V permanenci byl nově zakoupený skákací hrad s trampolínou, nezahálel gril a rychle mizelo vše dobré k snědku a k pití. Kapela Soumrak svou hudbou udržovala výbornou pohodovou náladu.

Bítešští borci 2010

Předškoláci: Petr Kolman

1. - 2. třída: Tereška Kučerová

3. - 5. třída: Marek Hlásenský

6. - 9. třída: Eliška Brázdilová

Dospělí: Libor Kunc

Gratulujeme!

Bíteš našla borce

Pro soutěžící bylo přichystáno několik disciplín. Každý ze 101 zaregistrovaných soutěžících dostal index, kam se evidovaly sportovní výsledky. Každý si mohl vybrat, kterou ze sedmi disciplín chce začít. Soutěžilo se mimo jiné na opičí dráze, v přesnosti, schopnosti zachovat si orientaci, skákání v pytli nebo akrobacii.

Organizátoři si pro přítomné připravili také jedno překvapení: akci navštívili příslušníci místní bítešské policie a dokázali všem, že se zákonem si není radno zahrávat. Názorná ukázka obušku a zbraní vše dosvědčila.

Letos borce Bíteše máme (viz tabulka), ale příští rok jejich kondici snad zkontrolujeme znovu a jejich výkony třeba překoná zase někdo jiný.
Kateřina Ráboňová

Rozhodni se sám 2010

Akce plná her, zábavy a prevence se uskutečnila poslední prázdninový pátek na náměstí ve Žďáře nad Sázavou. Díky počasí, které přes noční a ranní lijáky vydrželo bez deště až do odpoledních hodin a díky zájmu účastníků se akce velmi

povedla. Zajisté k tomu přispělo i zaujetí organizačního týmu pracovníků Kolpingova díla ČR, které je zřizovatelem Spektra – centra primární prevence a drogových služeb a pomoc oddílu házené TJ SOKOL Nové Veselí. Mladí

Rozhodni se sám 2010

i velcí si mohli vyzkoušet poskytnutí první pomoci, nechat si namalovat něco na obličej či ruce, pokusit se překonat házenkářského brankáře, vylézt si nafukovací horolezeckou stěnu, získat důležité informace o bezpečnosti silničního provozu, anebo zjistit své dovednosti na motocyklovém simulátoru Honda. Pro dospělé pak bylo určeno měření tlaku a cholesterolu a nejvíce zajímavých situací působily speciální brýle, které simulovaly vnímání člověka, který má v krvi asi 2,5 promile alkoholu, anebo nějakou návykovou drogovou látku. Nejen hry, ale i důležitost prevence naplnilo aktivity na žďárském náměstí. Akci přijeli navštívit i pracovníci nově vzniklého krajského centra prevence při Krajském úřadu kraje Vysočina. Děkujeme s radostí všem dětem, rodičům a široké veřejnosti za jejich zájem, aktivní a hravý přístup v průběhu celého dne! Velký dík patří také našim hostům, kteří společně s námi zajistili pestrý a zábavný program. Byli to zástupci Střední zdravotnické školy a Vyšší odborné školy zdravotnické ve Žďáře nad Sázavou, Besipu, VZP, Terapeutické komunity Sejřek, autoškoly Vysočina a Rodinného centra Srdíčko. Díky patří také všem, kteří o akci informovali, propagovali ji a kteří nám zapůjčili

nějaké vybavení na zábavu dětí. V neposlední řadě patří poděkování také Nízkoprahovému klubu Ponorka, kulturně – sportovnímu centru BATYSKAF a Střední škole gastronomické Adolpha Kolpinga.

V průběhu víkendu ve dnech 27. – 29.8. 2010 probíhal v Novém Veselí Mezinárodní turnaj v házené chlapců, který navazuje a dotváří tuto báječnou akci „Rozhodni se sám“.

Letošní, již 3. ročník této akce se konal u příležitosti 15. výročí vzniku a provozu Spektra. „Při dalších aktivitách v rámci oslav se na vás budeme těšit“, sdělují závěrem pracovníci Spektra – centra primární prevence a drogových služeb.

Bc. Ladislav Bárta

Studijní seminář ve Štrasburku

Ve dnech 25. – 30. 4. 2010 se konal již 32. ročník studentského semináře ve Štrasburku na téma „Integrace Evropy“ pořádaný mezinárodním Kolpingovým dílem. Za Českou republiku byli vybráni tři zástupci- mezi nimi i já. Po namáhavé, skoro devítihodinové cestě na místo konání, mě čekalo pět dní nezapomenutelných zážitků. Měla jsem možnost navštívit Paříž, poobědvat s prezidentem Senátu Francouzské Republiky, projít se Radou Evropy a Evropským Parlamentem. Mimo zajímavých přednášek a diskusí s vrcholnými politiky Evropské Unie jsme měli možnost navazovat kontakty se studenty z různých evropských zemí.

Studentům, kteří navštíví některý z příštích ročníků semináře, přeji, aby si tento skvělý týden užili stejně tak dobře jako letos já a všem, kteří se podílejí na organizaci celé této akce, děkuji za všechno, co jsme díky nim měli možnost zažít.

Bára Volavá

Vysvěcení a oslava 15. výročí Rodinného centra Smečno

3.10. 2010 se konala oslava 15. výročí od založení Rodinného centra Smečno (dříve pod názvem Dům rodin) u Slaného a zároveň vysvěcení nových prostor po generální rekonstrukci a přístavbě.

Slavnostní bohoslužbou, kde hlavním celebrantem byl kardinál Miloslav Vlk, jsme v místním kostele poděkovali společně Bohu za požehnání uplynulých 15 let.

Následovalo vlastní vysvěcení objektu a neformální setkání s dobrodinci, sponzory, dárci a rodinami s dětmi, kteří se do Smečna na slavnost sjeli z různých končin naší republiky. Děti zde mohly zažít pěkné odpoledne při doprovodném programu (jízdy na originálních autíčkách, skákací hrad, trampolína a přehlídka lovu dravých ptáků).

Svým posláním je dům zaměřen na pomoc rodinám v upevňování mezilidských, partnerských a rodičovských vztahů. Původní název domu byl "Dům rodin" a ten se v tomto roce změnil na "Rodinné centrum Smečno". Dům stojí v malém městečku Smečno, 30 km severozápadně od Prahy.

Do trvalého provozu byl uveden v roce 1995. Od roku 2001 se zřizovatelem stalo občanské sdružení Kolpingova rodina Smečno, coby organizační jednotka Kolpingova díla ČR s vlastní právní subjektivitou.

V roce 2008 získala Kolpingova rodina Smečno velkou investiční dotaci z ROP Střední Čechy na nákup objektu od původního majitele Arcidiecézní charity Praha, rozsáhlou rekonstrukci a přístavbu ve výši více než 20 mil. Kč.

Přestože naše sdružení má zkušenosti s administrací čtyř neinvestičních evropských projektů, nebylo jednoduché obstát v mnoha zkouškách, které v souvislosti s tímto projektem postupně přicházely. Jednou z prvních překážek bylo zajištění povinného předfinancování ve výši 25 % přiznané dotace a spolufinancování ve výši 7,5 % z vlastních zdrojů. Převedeno do čísel – před vlastním čerpáním dotace schopnost organizace zajistit 5,5 mil. Kč + 1,5 mil. Kč.

Bez splnění této podmínky by nebylo možné podepsat smlouvu na přiznané prostředky. Obtíž nastala tehdy, když jsme začali oslovovat bankovní domy se žádostí o úvěr. Jako občanské sdružení jsme neměli dostatečný kredit na poskytnutí tak vysokého úvěru, výjimku by tvořilo ručení zástavou v dostatečné výši. To se nám však nepodařilo zajistit. Jedinou přijatelnou a pro nás dostupnou možností se tak stalo zajištění předfinancování formou dodavatelského úvěru.

Další a téměř neřešitelná obtíž nastala v době, kdy se na úřadu Středočeského kraje změnilo po volbách zastupitelstvo a na místo hejtmána byl zvolen MUDr. Rath. Dlouhých deset měsíců od schválení dotace jsme usilovali o podpis smlouvy, která by umožnila čerpat přiznané prostředky. Vzhledem k nastaveným podmínkám evropských fondů není možné překročit dobu realizace projektu bez hrozby navrácení peněz. Nezbyvalo nám, než začít rekonstrukci v souladu s původním časovým harmonogramem a doufat, že se smlouvu nakonec podaří uzavřít. Během těchto 10 měsíců nejistoty bylo do projektu vloženo přes 10 mil. Kč bez záruk, že smlouva bude nakonec podepsána. V září 2009 smlouvu hejtmán konečně ratifikoval.

V červenci 2010 byl objekt zkolaudován a v současné době již v něm opět naplno běží pobytové programy pro rodiny.

Vysvěcení a oslava 15. výročí Rodinného centra Smečno

Za to, že dnes je dům v takové podobě a že může plnit své poslání ku prospěchu rodin, z velké části vděčíme otci kardinálu Vlkovi, který byl s domem ve Smečně spjat od samotného počátku. Touto cestou rovněž upřímně děkujeme všem skrytým, nenápadným lidem, kteří Domu rodin od samého začátku pomáhali a dosud pomáhají. Bez jejich nezištné pomoci, ať již finanční, morální nebo duchovní, by toto dílo neexistovalo.

Zvláštní poděkování však přesto chceme vyjádřit právě kardinálu Miloslavu Vlkovi, biskupu Karlu Herbstovi, Ing. Josefu Fiřtovi, Mgr. Josefu Vackovi, MUDr. Mariánu Hoškovi, PhDr. Jaroslavu Šturmovi a Tomáši Kindermannovi za významnou podporu při realizaci celého díla. Děkujeme rovněž sekretáři KD Liborovi Havlíkovi a celé široké rodině Adolpha Kolpinga za modlitby a morální podporu a přání, kterého se nám z vedení Kolpingova díla k tomuto dni dostalo.

S vděčností a úctou

Ludmila a Petr Janžurovi
KR Smečno (www.dumrodin.cz)

Setkání Kolpingových rodin na Vyhlídce

Vyhlídka, 5. – 6.11.2010

Členové Kolpingových rodin se sjeli k tradičnímu podzimnímu setkání do rekreačního zařízení Kolpingova díla ČR „Vyhlídka“. Cílem setkání byla rekapitulace uplynulého období a plánování budoucích aktivit.

Na čtyřicet zástupců ze 14 Kolpingových rodin (Žďár nad Sázavou, Praha 8, Soběšice, Měřín, Štítary, Dobrá Voda, Blansko, Lesná, Velká Bíteš, Kunštát, Přímětice, Nové Veselí, Tři Studně, Brno I.).

Setkání Kolpingových rodin na Vyhlídce

Úvod pátečního večera byl věnován přednášce Michaela Kubíka o generální radě Mezinárodního Kolpingova díla, která se konala v květnu ve městě Bukoba v Tanzánii. Kromě všech nutných záležitostí, týkajících se statutárních orgánů IKW (Mezinárodní Kolpingovo dílo) byla na programu zasedání například témata: Zodpovědnost člověka za Boží dílo – co říká katolická sociální nauka k ekologii nebo Vlivy změn klimatu na život ve střední Africe. Přednáška byla doplněna fotografiemi a videem přibližujícím život v této části světa a přínos působení Kolpingu na zlepšení životních podmínek (vzdělávání, malé i velké projekty, duchovní pastorece). Na závěr zazněl návrh, aby se také české Kolpingovy rodiny zapojily do pomoci lidem v těchto nejhudších částech světa. Po zbytek pátečního večera se povídalo, hráli ping-pong a o půlnoci přišla ke slovu i harmonika Mirka Chlubny a zpěv lidovek.

Sobotní program jsme zahájili slavnostně. Nejdříve byla přečtena zdravice duchovního správce KD ČR Mons. Dominika Duky, který se z pracovních důvodů nemohl setkání zúčastnit a poté již přišly na řadu gratulace. Největší ohlas sklídl bývalý duchovní správce Kolpingova díla P. František Fráňa, který 28.10.2010 obdržel na Pražském hradě z rukou prezidenta republiky medaili Za zásluhy.

Dále se gratulace dostalo také předsedovi KD ČR Stanislavu Juránkovi, který byl zvolen senátorem a také členovi KR Žďár nad Sázavou Ladislavu Bártovi, který byl zvolen místostarostou Žďáru n.S. Poté již přišel na řadu vlastní program setkání. Nejvíce se hovořilo především

o dotacích na činnost Kolpingových rodin a s tím spojenými projekty. Vzhledem k neustále se snižující podpoře ze strany státu (především Ministerstva školství) je třeba klást větší důraz na kvalitu podávaných projektů a na splnění všech formálních náležitostí, které mohou jinak být důvodem k odmítnutí žádosti. Z těchto důvodů jsou Kolpingovy rodiny vybízeny k větší aktivitě a snaze o získávání prostředků také z jiných zdrojů.

Další část programu byla věnována plánované pouti Kolpingova díla do Říma v říjnu 2011 u příležitosti 20. výročí blahorečení Adolpha Kolpinga. Půjde o velkou akci s účastí několika tisícovek členů Kolpingu z celého světa a tedy o velký zážitek, který bychom si neměli nechat ujít. V průběhu závěrečné části setkání jsme mohli slyšet zprávy z jednotlivých Kolpingových rodin, včetně podrobnější prezentace KR Smečno, která před nedávnem slavnostně otevřela Rodinné centrum Smečno a završila tak své dlouholeté úsilí.

Součástí programu byla samozřejmě také mše svatá, kterou sloužil medailí ověčený P. František Fráňa.

Michael Kubík

Vernisáž v Rodinném centru Srdíčko

V pátek 10.12.2010 se v Rodinném centru Srdíčko (provozuje Kolpingovo dílo ČR v budově žďárské polikliniky) konala vernisáž výstavy Milana Šustra „Fotografie ze Srdíčka“. Součástí programu, kterého se kromě veřejnosti účastnili také zástupci Města Žďáru nad Sázavou a Kraje Vysočina, byl křest Srdíčkového

kalendáře, mapujícího celoroční aktivity tohoto zařízení.

Na prospěšnost rodinných center a jejich postavení ve společnosti jsme se zeptali 2. místostarosty Žďáru nad Sázavou a člena Kolpingova díla ČR Ladislava Barty:

Vernisáž v Rodinném centru Srdíčko

„Jsem velmi rád, že v našem městě existuje takovéto centrum, které pomáhá rodičům a zvláště pak maminkám při zvládnání jejich rodičovských povinností. Rodinné centrum Srdíčko působí ve Žďáře od roku 2008 a je členem celostátní sítě Mateřských center. Zařízení provozuje nezisková organizace Kolpingovo dílo ČR. Jsem rád, že systémovou podporu pro síť mateřských center poskytuje také kraj Vysočina. Podporu pro letošní rok získalo centrum také od Města Žďáru nad Sázavou a věřím, že ji získá také v roce 2011, jak navrhla Rada města.“

Blíží se konec roku a čas vánoční, a tak bych rád poděkoval všem, kdo se starají o mladou generaci, všem rodičům, prarodičům, tetám ve školkách, učitelům ve školách. Velmi děkuji za Váš přínos pro naše město a přeji hodně sil do všech dní dalších. Prožijte svátky vánoční v kruhu svých nejbližších a všichni se ve zdraví sejdeme v novém roce.“

Michael Kubík

Mezinárodní fotbalový turnaj KD

Vítězem 18. ročníku mezinárodního fotbalového turnaje KD ČR se stalo družstvo z Měřína

Již 18. ročníku Mezinárodního halového fotbalového turnaje Kolpingova díla ČR se v sobotu 13.11. zúčastnilo 9 družstev, včetně družstva z maďarského Érsekvadkertu, které turnaji dodalo mezinárodní charakter. Turnaj se konal po dvou letech opět v hale v Novém Veselí (u Žďáru nad Sázavou) za účasti fotbalistů reprezentujících Kolpingovy rodiny Žďáru nad Sázavou I. a II., Újezdu, Věžnic, Měřína, Blanska, Dyjákoviček, Horního Kosova a Érsekvadkertu. V napínavých a dramatických utkáních si nejlépe vedli fotbalisté z Měřína, kteří

ve finále porazili družstvo z Věžnic a obhájili tak loňské vítězství. Na třetím místě skončilo družstvo Dyjákoviček, které bylo asi největším překvapením turnaje a v souboji o bronzové umístění porazilo maďarský tým.

Akce, na kterých byste neměli chybět

19. Společenský ples Kolpingova díla ČR, Biskupského gymnázia a SŠG Adolpha Kolpinga Žďár nad Sázavou, 14.1.2011

V pátek 14. ledna 2011 se ve žďárském kulturním domě uskuteční společenský ples, který je současně stužkovacím plesem maturantů obou škol. Na tuto tradiční ošatku skvělé show, výborné muziky (tentokrát zahraje Stratus band) a vybraných kulinařských specialit z dílny SŠG Vás všechny srdečně zveme.

Pouť Kolpingova díla do Říma u příležitosti 20. výročí blahorečení A.Kolpinga 25.–29.10.2011

Program

Úterý, 25.10.2011

příjezd, ubytování se

Středa, 26.10.2011

účast na generální audienci

u svatého otce Benedikta XVI.,

večer: úvodní slavnost pro všechny účastníky v městské části Trastevere

Čtvrtek, 27.10.2011

výroční den blahorečení Adolpha Kolpinga, mše svatá (Svatý Pavel za hradbami)

Pátek, 28.10.2011

nešpory v Pantheonu

Sobota, 29.10.2011

10.00 hod. vlajkový průvod od baziliky „Svatého Kříže v Jeruzaléme“ do Lateránské baziliky, 11.00 hod. závěrečná mše svatá v Lateránské bazilice

Zájemci se mohou hlásit (informovat) prostřednictvím e-mailu na adrese kolping@kolping.cz nebo telefonicky v sekretariátu KD ČR (Michael Kubík) - 566 585 010
Skype: michael.kolping.cz

Vyrobené klienti TK Seječek

Krásné prožití svátků vánočních, mnoho štěstí, zdraví, lásky a hojnost Božího požehnání v novém roce 2011

Vám přeje Kolpingovo dílo ČR